

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 145 โรงเรียน จำนวน 1,696 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ปีการศึกษา 2566 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหาขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 313 คน และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้เครือข่ายโรงเรียนเป็นชั้นของการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 22 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านวิสัยทัศน์	จำนวน 5 ข้อ
1.2 ด้านการพัฒนาตนเอง	จำนวน 6 ข้อ
1.3 ด้านการทำงานเป็นทีม	จำนวน 6 ข้อ
1.4 ด้านทักษะในยุคดิจิทัล	จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 35 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	จำนวน 8 ข้อ
1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	จำนวน 6 ข้อ
1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล	จำนวน 6 ข้อ
1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษา	จำนวน 8 ข้อ
1.5 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	จำนวน 7 ข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยสร้างตามนิยามปฏิบัติการของตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปร แล้วสร้างข้อความที่ใช้วัดตัวแปรทั้งสองแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาทดลองใช้เพื่อหาอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อรายคนและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยนำสำเนาหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยติดต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. กำหนดวันในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป จำนวน 313 ฉบับ และได้รับกลับคืน จำนวน 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านสร้างวิสัยทัศน์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านทักษะในยุคดิจิทัล และด้านการทำงานเป็นทีม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านวิสัยทัศน์โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนด

รายละเอียดของพันธกิจที่ชัดเจน และผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤต และโอกาสของสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ผู้บริหารสถานศึกษามีการสืบค้นข้อมูลจากเทคโนโลยีต่าง ๆ และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถรวบรวมความรู้ที่ได้อย่างเป็นระบบ

ด้านการทำงานเป็นทีม โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ และผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็นประชาธิปไตย

ด้านทักษะในยุคดิจิทัล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ทักษะในยุคดิจิทัลในการปฏิบัติงานด้วยความรู้ ความชำนาญ ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในยุคดิจิทัล และผู้บริหารสถานศึกษาสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการสถานศึกษา

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาและด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ พบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น สถานศึกษาใช้กระบวนการของการตัดสินใจหลายขั้นตอนให้เหมาะสมของบริบทของสถานศึกษาและสถานศึกษาทำให้ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เกิดความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาวัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะการปฏิบัติงานและด้านเจตคติ สถานศึกษาใช้การวัดผลประเมินผลเกี่ยวกับเพิ่มสะสมผลงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ และสถานศึกษาวัดและประเมินผลโดยการพิจารณา การพัฒนาการของผู้เรียน

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษาโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียนสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีเวลาประชุมเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน และสถานศึกษาสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาในการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้กระบวนการสอนครูอาจารย์บรรลุผลได้อย่างง่าย และสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีได้ตามความถนัดและเหมาะสมเกิดการเรียนรู้

3. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 9 ตัว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$) โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา (Y_2) และด้านการวัดผลและประเมินผล (Y_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .775 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนาตนเอง (X_2) และด้านการทำงานเป็นทีม (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .445

4. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ดังสมการพยากรณ์ คือ $\hat{Y} = 1.630 + 0.601**X$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z}_y = 0.701**Z_x$

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ในยุคปัจจุบันผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีการอบรมและพัฒนาตนเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ได้บังคับบัญชาอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารงานที่สามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาที่พึงประสงค์ได้อย่างชัดเจน มีแนวทางการปฏิบัติที่บรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาคำนึงถึงกระบวนการที่จะไปให้ถึงจุดหมายได้จริงและสอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมของแต่ละสถานศึกษา โดยให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมทั้งจากภายในและนอกสถานศึกษา คอยดูแลตรวจสอบกำกับติดตามให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมด้านอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดของ ริชาร์ด โบยาติซีส (Richard. E. Boyatzis. 1982 : p.9) ที่กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งถือเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของงานภายใต้ปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กร และทำให้บุคคลมุ่งมั่นสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ เชิดศักดิ์ สว่างแว (2554 : 17) ที่กล่าวว่า สมรรถนะเป็นลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร กล่าวคือ การที่บุคคลจะแสดงสมรรถนะใด สมรรถนะหนึ่งได้ มักจะต้องมีองค์ประกอบทั้งด้านความรู้ ทักษะ/ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social Role) ภาพลักษณ์ภายใน (Self - image) อุปนิสัย (Traits) และแรงผลักดันเบื้องลึก (Motives) ซึ่งสามารถที่จะประเมินได้จากพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน บทบาทในงานและมาตรฐานของความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคล โดยมาตรฐานของความสามารถเป็นเครื่องสะท้อนถึงผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนภา ฉิมเฉย (2558 : 191-192) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิพรพรรณ แป้นทอง (2561 : 94-98) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านวิสัยทัศน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดรายละเอียดของพันธกิจที่ชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิกฤต และโอกาสของสถานศึกษา ส่งผลให้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านวิสัยทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2552 : 3-25) ได้กำหนดสมรรถนะทางการบริหารด้านวิสัยทัศน์ เป็นความสามารถในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และรายละเอียดของพันธกิจที่ชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เบี่ยงเบนไปจากจุดมุ่งหมายที่กำหนด วิสัยทัศน์นี้หมายรวมถึง ความสามารถในการสร้างความร่วมแรงร่วมใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วย สอดคล้องกับแนวความคิดของบรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : 36-45) ที่กล่าวว่า สมรรถนะทางการบริหาร ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ เป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง วิกฤต และ โอกาส การใช้ กระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับพันธกิจและ เป้าประสงค์เพื่อนำสู่แผนงานและ โครงการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัยพร สาวิลัย (2563 : 96-99) ที่ศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของผลการวิจัยพบว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนาตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ผู้บริหารสถานศึกษามีการสืบค้นข้อมูลจากเทคโนโลยีต่าง ๆ และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถรวบรวมความรู้ที่ได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดของ ทักเกอร์ และคอฟสกี (Tucker & Cofsky, 1994 อ้างถึงใน สมภพ คงช่อม, 2554 : 21) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะ ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลที่บุคคลได้สะสมไว้จนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เช่น ความรู้ด้านการวางแผน ความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ฯลฯ สอดคล้องกับแนวความคิดของ บรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : 36-45) ที่กล่าวว่า สมรรถนะทางการบริหาร ประกอบด้วย การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าและหาความรู้ การจัดการความรู้ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและระบบบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในระบบ การบริหารจัดการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของภมรวรรณ แป้นทอง (2561 : 94-98) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก

ด้านการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ และผู้บริหารสถานศึกษามีความเป็นประชาธิปไตย เป็นไปตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2552 : 3-25) ได้กำหนดสมรรถนะทางการบริหารด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork - TW) หมายถึง ความตั้งใจที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งของทีม หน่วยงานหรือราชการ โดยผู้ปฏิบัติมีฐานะเป็นสมาชิกไม่จำเป็นต้องมีฐานะหัวหน้าทีม รวมทั้งความสามารถในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับสมาชิกในทีม สอดคล้องกับแนวคิดคิดของบรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : 36-45) ที่กล่าวว่า สมรรถนะทางการบริหาร ประกอบด้วย การทำงานเป็นทีม หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนบุคลากร ในการปฏิบัติงาน การแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์และกลุ่มคนที่หลากหลาย การบริหารแบบประชาธิปไตย การส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การแสดงความคิดเห็นและการทำงานเป็นทีม การเป็นผู้สานขวัญและกำลังใจแก่บุคลากร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภมรวรรณ เป็นทอง (2561 : 94-98) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัย สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะในยุคดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ทักษะในยุคดิจิทัล ในการปฏิบัติงานด้วยความรู้ ความชำนาญ ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในยุคดิจิทัล และผู้บริหารสถานศึกษาสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารสถานศึกษา เป็นไปตามแนวคิดของเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2562) ที่กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล เป็นความสามารถของผู้บริหารในการเรียนรู้เข้าใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงด้าน ICT และประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ สมหมาย อ่าคอนกลอย (2556 : 1) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้องนำสถานศึกษาของตนเองเข้าสู่ยุคดิจิทัล และรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา ในสถานศึกษาของตนเองในด้านการปรับปรุงผลลัพธ์ของนักเรียนทุกคน ริเริ่มการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล สำรวจและสนับสนุนการใช้ ICT และ e - learning พัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และความสำเร็จ พัฒนาคณะอื่นให้เป็นผู้นำ ซึ่งมีองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของภมรวรรณ เป็นทอง

(2561 : 94-98) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน วางพื้นฐานในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษา และสามารถจัดการบริหารงานวิชาการให้ มีประสิทธิภาพด้วยขบวนการที่มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่กำหนดนโยบาย การวางแผนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน จึงส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดของรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554 : 29) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผลการเรียน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ต้องตา กวดนอก (2556 : 34) ที่กล่าวว่า สมรรถนะการบริหารงานวิชาการเป็นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการนิเทศภายใน และด้านการอบรมทางวิชาการ การวิจัยเพื่อการศึกษาหรือการกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียน โดยการใช้ศาสตร์และศิลป์มาเป็นหลักการบริหารในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพนัส ด้วงเอก (2555 : 69-70) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีนภา ฉิมเฉย (2558 : 191-192) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่

ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัยพร สวัสดิ์ (2563 : 96-99) ที่ศึกษาวิสัยทัศน์ของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาระยอง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตาม ความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง โดยรวม อยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสถานศึกษาส่งเสริม ให้มีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นไปตามแนวคิดของสมบัวคำ ชุมจันทร์ (2555 : 22) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาไว้ว่า จะต้องใช้การบวนการเรียนรู้ ที่หลากหลาย เพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียน ไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนจะต้องรู้ และเข้าใจแนวคิดการจัดการเรียนรู้และผลที่เกิดกับผู้เรียน แล้วนำมาจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการ พัฒนาของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ควบคุมดูแล เป็นการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วย ตัวเอง รู้จักวิคิด วิธีการดำเนินชีวิตและมีทักษะในการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ การจัดการเรียน การสอนตามแนวของหลักสูตรใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของเพ็ญประภา ศรีมะโรง (2559 : 108) ที่กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาไว้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การจัดการเรียนรู้ คือผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้และเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนในทุก ๆ ด้าน แก่ครูในการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ งานวิจัยของโชติกา ลัทธิธรรม (2557 : 133-134) ที่ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การวางแผนงานด้านวิชาการมีแนวทาง คือ ส่งเสริม สนับสนุนให้รู้จักจัดกิจกรรมเรียนรู้ ทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยให้ความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมงานวิชาการที่หลากหลายจาก ท้องถิ่นร่วมมือจากชุมชนในการระดมทรัพยากรเพื่องานวิชาการ

ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น สถานศึกษาใช้กระบวนการของการตัดสินใจหลายขั้นตอน ให้เหมาะสมของบริบทของสถานศึกษา และสถานศึกษาทำให้ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เกิดความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เป็นไปตามแนวคิดของอิทธิพล พันธุ์เพ็ง (2555 : 15) ที่กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาไว้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการ โดยส่งเสริมให้ครูทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมโดยส่งเสริม การมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียน เพื่อพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของสิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง และคณะ (2560 : 21) ที่กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา หมายถึง การพัฒนามวลประสบการณ์ แผนงานหรือโครงการการจัดการศึกษา หรือเป็นเอกสารที่เขียนขึ้นเพื่อใช้ในแต่ละระดับโดยคาดหวังว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรระดับนั้น ๆ กำหนดไว้ โดยครูเป็นผู้จัดเนื้อหาความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพา เวียงกมล อัดโคดดร (2555 : 215) ได้ศึกษา ยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ การพัฒนาหลักสูตร

ด้านการวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาวัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะการปฏิบัติงานและด้านเจตคติ สถานศึกษาใช้การวัดผลประเมินผลเกี่ยวกับแฟ้มสะสมผลงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ และสถานศึกษาวัดและประเมินผลโดยการพิจารณาการพัฒนาการของผู้เรียน เป็นไปตามแนวคิดของพนัส ด้วงเอก (2555 : 44) ที่กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า การประเมินจัดการเรียนการสอนจะทำให้เป็นข้อมูลทั้งสำหรับผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ หลักการวัดผลและประเมินผลมีหลักการ 2 ประการคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของมาลัยพร สาวิลัย (2563 : 44) ที่กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่เกิดจากการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวัดมาทำการพิจารณาตัดสินเป็นระบบอย่างครอบคลุมเพื่อหาข้อสรุปด้วยคุณธรรม สำหรับการวัดเป็นการค้นหาคุณลักษณะของบุคคลหรือสิ่งของต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตามหน่วยวัดของเครื่องมือ นั้น ๆ ที่เรียกว่าข้อมูล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชติกา ลัทธิตธรรม

(2557 : 133-134) ที่ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านหนองโป่งราษฎร์ บำรุง ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์หลักสูตรสถานศึกษา มีแนวทาง ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้การนำไปใช้ของหลักสูตร ปรับปรุงการจัดทำแบบประเมินหลักสูตรความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมนำวิทยากรมาให้ความรู้ ส่งเสริมให้มีความชัดเจนของหลักสูตรให้มีมาตรฐานเดียวกัน

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียนสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีเวลาประชุมเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน และสถานศึกษาสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์ถึงอำนวยความสะดวก เป็นไปตามแนวคิดของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 45) ที่กล่าวถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษา ไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และนวัตกรรมในการดำรงชีวิตให้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ครูผู้สอนต้องคำนึงถึง มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดอยู่เสมอ กล่าวคือ ต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามตัวชี้วัด ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ อุปสรรคใดบ้าง ควรแก้ไขอย่างไร กิจกรรมการเรียนรู้ใดมีประสิทธิภาพ สูงสุดบ้าง กระบวนการดังกล่าวสามารถนำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของเพ็ญประภา ศรีมะโรง (2559 : 117) ที่กล่าวถึงการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพในสถานศึกษา ไว้ว่า การวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ เพื่อให้คนไทย มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถแก้ไขปัญหาและคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ ๆ ได้ จึงควรสร้างวัฒนธรรมการวิจัยให้เป็นวิถีชีวิตของคนไทยทุกคน ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนรวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพา เวียงกมล อัดโคดดร (2555 : 215) ที่ศึกษายุทธศาสตร์ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษา ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาในการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาส่งเสริมการใช้ สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้กระบวนการสอนครูอาจารย์บรรลุผลได้อย่างง่ายและ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีได้ตามความถนัดและเหมาะสมเกิดการเรียนรู้ เป็นไปตามแนวคิดของพนัส ค้วงเอก (2555 : 30) ที่กล่าวถึงการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี

ทางการศึกษาไว้ว่า สื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา สอดคล้องกับมาลัยพร สวัสดิ์ (2563 : 47) ที่กล่าวถึงการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ว่า เป็นการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้กระบวนการสอนครูอาจารย์บรรลุผลได้อย่างง่ายดาย โดยการผลิตและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนเพียงพอให้ครูอาจารย์สามารถนำไปใช้และเลือกใช้ได้ตามความถนัดและเหมาะสมเกิดการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น ดังนั้นสื่อควรเน้นตั้งแต่เริ่มจัดทำ จัดหา จากท้องถิ่นจนถึงการพัฒนาต่อยอดให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา พูลแสง (2554 : 91-92) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า โดยในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญในการเสนอแนวทางการพัฒนางานวิชาการ คือ การพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะในยุคดิจิทัล สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา ซึ่งสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลส่งผลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของชัชชนต์ เพาพาน (2557 : 304) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ต้องทำงานเพื่อให้ความมั่นใจได้ว่าตนเองทำหน้าที่เป็นผู้นำเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน คือ ทันสมัย มองอนาคตอย่างมีวิสัยทัศน์ มีสัมพันธภาพ สร้างมิตรภาพที่เข้มแข็งและยั่งยืน การปรับตัวตอบสนองความไม่แน่นอนได้รวดเร็ว มุ่งมั่นและจัดการความขัดแย้งอย่างเป็นระบบ สร้างแรงบันดาลใจให้การจูงใจทะเยอทะยาน มุ่งสร้างความสำเร็จ โปร่งใสสร้างความไว้วางใจ เป็นที่เลื่อมมากกว่าการสอน ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับแนวคิดของเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2562) ที่กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นความสามารถของผู้บริหารในการเรียนรู้เข้าใจยอมรับ

การเปลี่ยนแปลงด้าน ICT และประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนภา ฉิมเฉย (2558 : 191-192) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภมรวรรณ แป้นทอง (2561 : 94-98) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เมื่อผู้บริหาร สถานศึกษามีสมรรถนะของ ผู้บริหารพัฒนาขึ้นจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัล ในสถานศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลัยพร สาวิสัย (2563 : 96-99) ที่ศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง มีความสัมพันธ์ ในทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ดังสมการพยากรณ์ คือ $\hat{Y} = 1.630 + 0.601 * X$ แสดงว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลส่งผลต่อ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ พัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุขด้วยสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ดังนั้น จึงส่งผลให้สมรรถนะ ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 สอดคล้องกับครรชิต มาลัยวงศ์ (2557 : 9) ที่กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญมาก เพราะการศึกษาของเยาวชนจะทำให้ ประเทศเจริญรุ่งเรือง หรือจะทำให้คนในประเทศแข่งขันกับคนในประเทศอื่น ๆ ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การบริหารสถานศึกษา หรืออีกนัยหนึ่งก็คือขึ้นอยู่กับผู้บริหารการศึกษาของบ้านเมืองนั่นเอง หากประเทศใดได้นักบริหารการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

มีความเข้าใจงานด้านการศึกษา และผลกระทบ ของการศึกษาต่อความก้าวหน้าของประชาชน และประเทศชาติแล้ว ประเทศนั้นก็จะมีความรุ่งเรืองในทุก ๆ ทางในทางตรงกันข้ามหากประเทศใด ไม่มีนักบริหารการศึกษาที่เก่งและทำงาน โดยกำหนดเอาความก้าวหน้าและความรุ่งเรืองของ ประเทศชาติเป็นธงชัยแล้วก็ยากที่ประเทศนั้นจะรุ่งเรืองได้ สอดคล้องกับพรศิริ สังข์ทอง (2562 : 24) ที่กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่ เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษา ทำให้สถานศึกษาดำเนินงานได้อย่างมีคุณภาพและสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษาให้ เจริญก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีนภา นิยมเฉย (2558 : 191-192) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครบุรีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารของ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครบุรี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของมาลัยพร สวัสดิ์ (2563 : 96-99) ที่ศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ผลการวิจัยพบว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหาร งานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็น ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารใช้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาใน ยุคดิจิทัล ดำเนินการบริหารตามแนวทางไปสู่ผลสำเร็จ เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้ครู ในสถานศึกษามีการทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่มีการพัฒนางานร่วมกัน เพื่อให้เกิดมีการพัฒนา ในด้านการทำงานเป็นทีม

2. จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้กิจกรรมการอบรมหรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัญญาประดิษฐ์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1
2. ควรศึกษาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัญญาประดิษฐ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1
3. ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัญญาประดิษฐ์ที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1